

พระราชกฤษฎีกา

กำหนดแนวทางหลวงที่จะสร้างทางหลวงจังหวัด สายแยก ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๐៩ (อำเภอเชียงยืน) – อำเภอกระนวน – อำเภอท่าคันโท ตอนอำเภอ เชียงยืน – อำเภอกระนวน

พ.ศ. ๒๕๒๕

ภมีพลอดลยเดช ป.ร.

วันที่ ๑๔ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๒๕ เป็นปีที่ ๑๗ ในรัชกาลบังจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ราชโองการโปรดเกล้า ๆ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดแนวทางหลวงที่จะสร้างทางหลวง **จังหวัด** สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๐៩ (อำเภอเชียงยืน) --**อำเภอ**กร**ะนวน –** อำเภอท**่าค**ันโท ตอนอำเภอเชียงยืน – อำเภอกระนวน ในท้องที่อำเภอกระนวน จังหวัดขอนแก่น และอำเภอเชียงยืน มหาสารคาม ซึ่งได้กระทำการสำรวจที่ที่ต้องเวนคืนบางส่วนเสร็จแล้ว

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕៩ ของรัฐธรรมนูญแห่งราช อาณาจักรไทย และข้อ ๘๘ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๕๕ ลงวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ๆ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า "พระราชกฤษฎีกากำหนด แนวทางหลวงที่จะสร้างทางหลวงจังหวัด สายแยกทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข ๒๐ ธ (อำเภอเชียงยืน) – อำเภอกระนวน – อำเภอท่าคันโท ตอนอำเภอเชียงยืน – อำเภอกระนวน พ.ศ. ๒๕๒๕"

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวัน ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ แนวทางหลวงที่จะสร้างทางหลวงจังหวัด สายแยก ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๐៩ (อำเภอเชียงยืน) – อำเภอกระนวน – – อำเภอท่าคันโท ตอนอำเภอเชียงยืน – อำเภอกระนวน อยู่ในท้องที่ อำเภอกระนวน จังหวัดขอนแก่น และอำเภอเชียงยืน จังหวัดมหาสารคาม มีส่วนกว้างของแนวทางหลวงสองร้อยเมตร

มาตรา ๔ ให้อธิบดิกรมทางหลวงเป็นเจ้าหน้าที่ผู้ดำเนินการตาม พระราชกฤษฎีกานี้

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมรักษาการตาม พระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ป. คิณสุลานนท์ นายกรัฐมนครี หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ เพื่อประโยชน์
ในการสร้างทางหลวงจังหวัด สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๐៩ (อำเภอ
เชียงขึ้น) - อำเภอกระนวน - อำเภอท่าคันโท ตอนอำเภอเชียงขึ้น - อำเภอกระนวน
ในท้องที่อำเภอกระนวน จังหวัดขอนแก่น และอำเภอเชียงขึ้น จังหวัดมหาสารคาม
ซึ่งได้กระทำการสำรวจที่ที่ค้องเวนคืนบางส่วนเสร็จแล้วแต่ยังไม่พร้อมที่จะออก
พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ สมควรกำหนดแนวทางหลวงที่จะสร้าง
ไว้ก่อน ตามความในประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๕๕ ลงวันที่ ๒๘
พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕ จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้